

Utrecht, 9 december 2014

Numerieke Wiskunde

Gerard Sleijpen

Universiteit Utrecht
Department of Mathematics

<http://www.staff.science.uu.nl/~sleij101/>

Evaluatiefouten

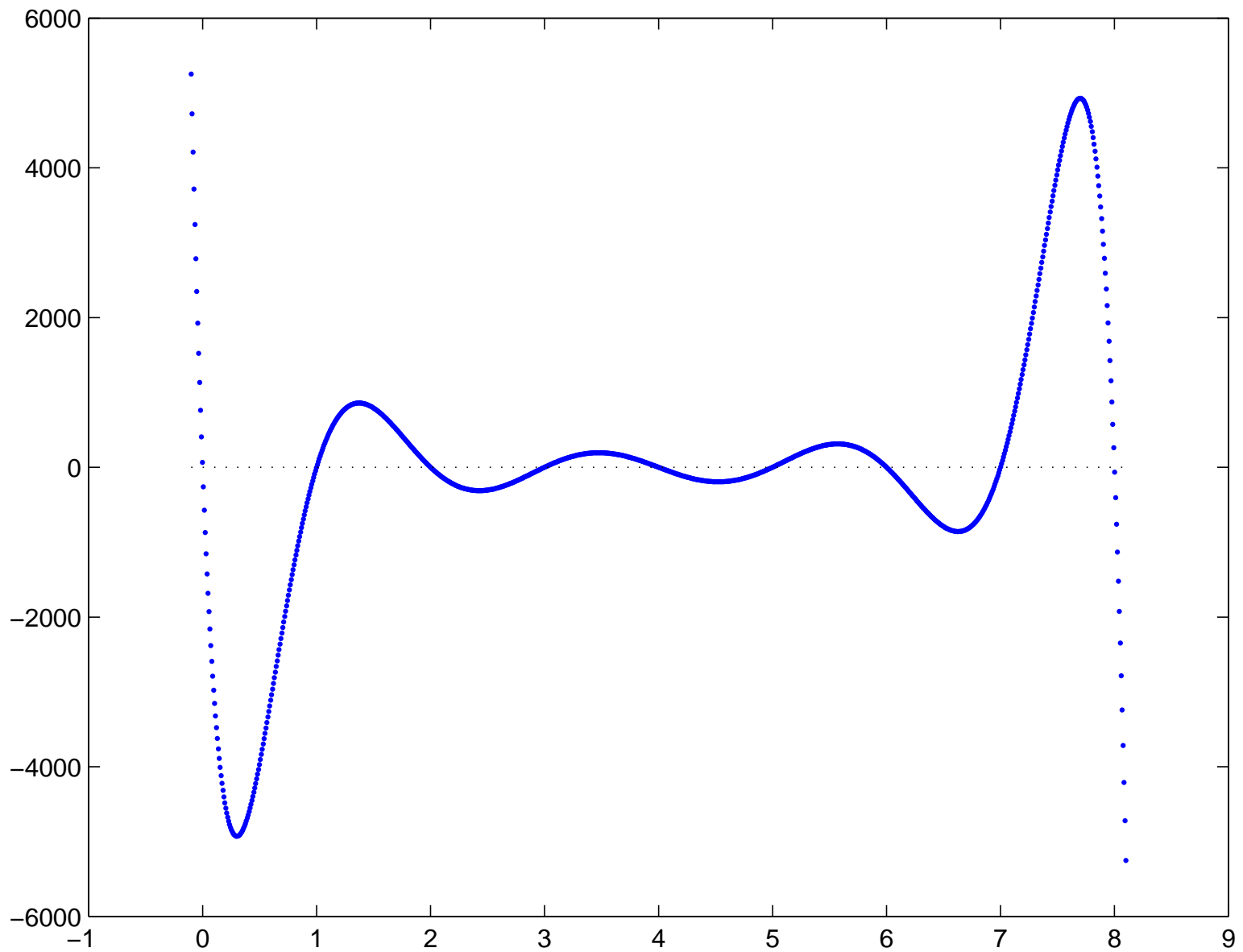
Voorbeeld. Beschouw $f(x) \equiv -x(x-1)(x-2)\cdots(x-8)$.
Hoe groot is de evaluatie fout in $f(7)$?

Schrijf uit als machten van x :

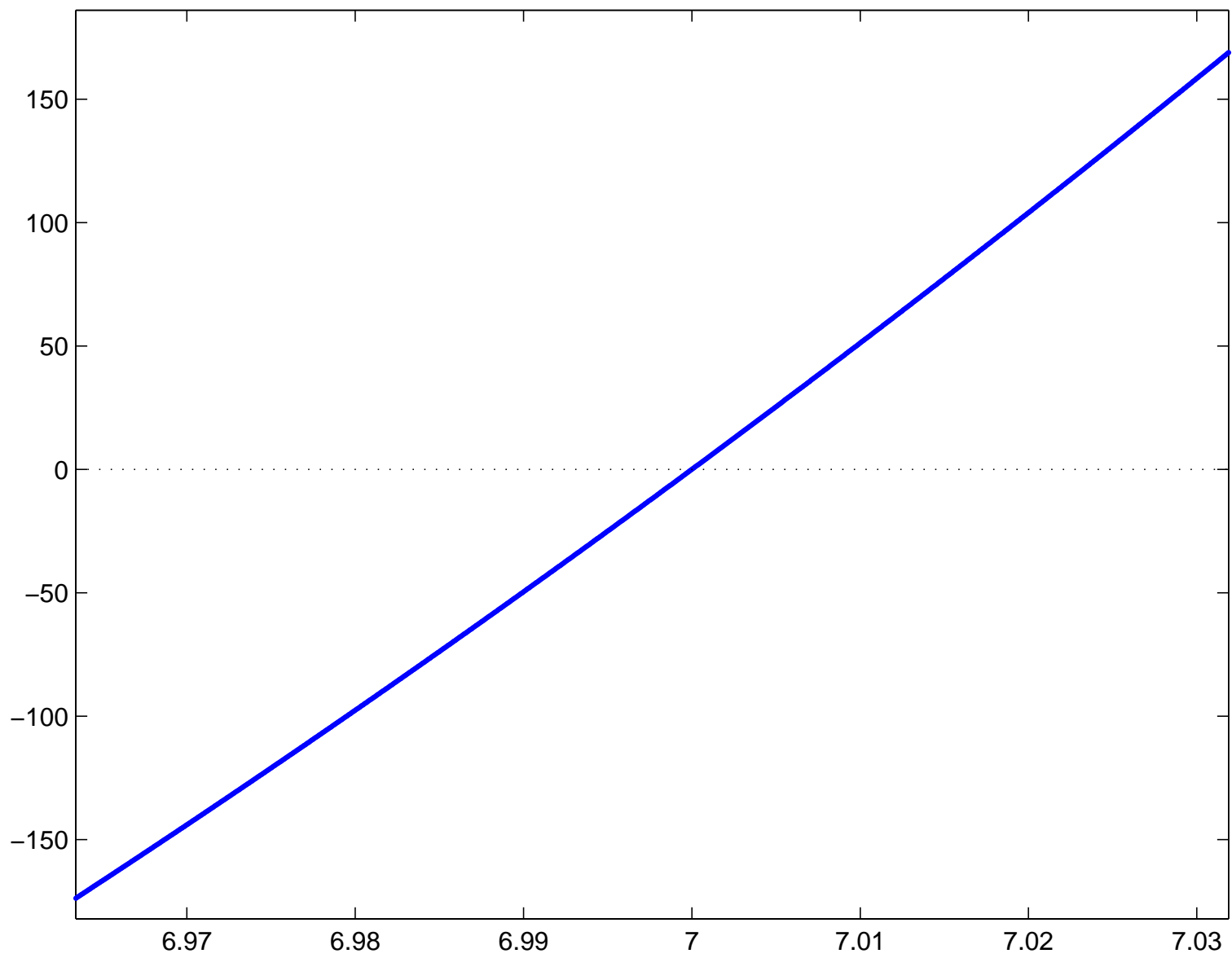
$$f(x) = a_1x^9 + a_2x^8 + a_3x^7 + \dots + a_9x + a_{10},$$

waarbij $a = [-1, 36, -546, 4536, -22449, 67284, -118124, 109584, -40320, 0]$.

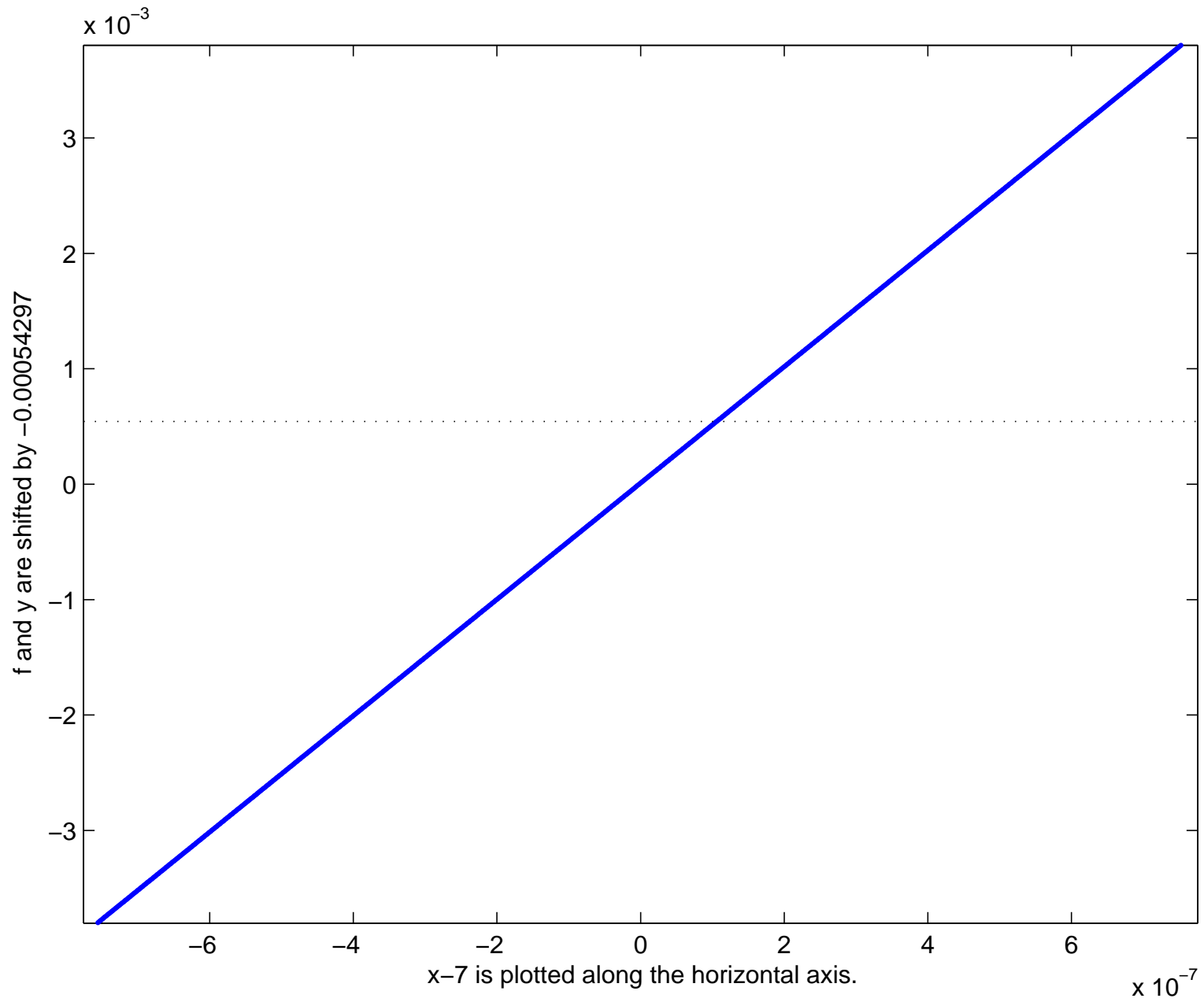
We zoomen in rond $x = 7$

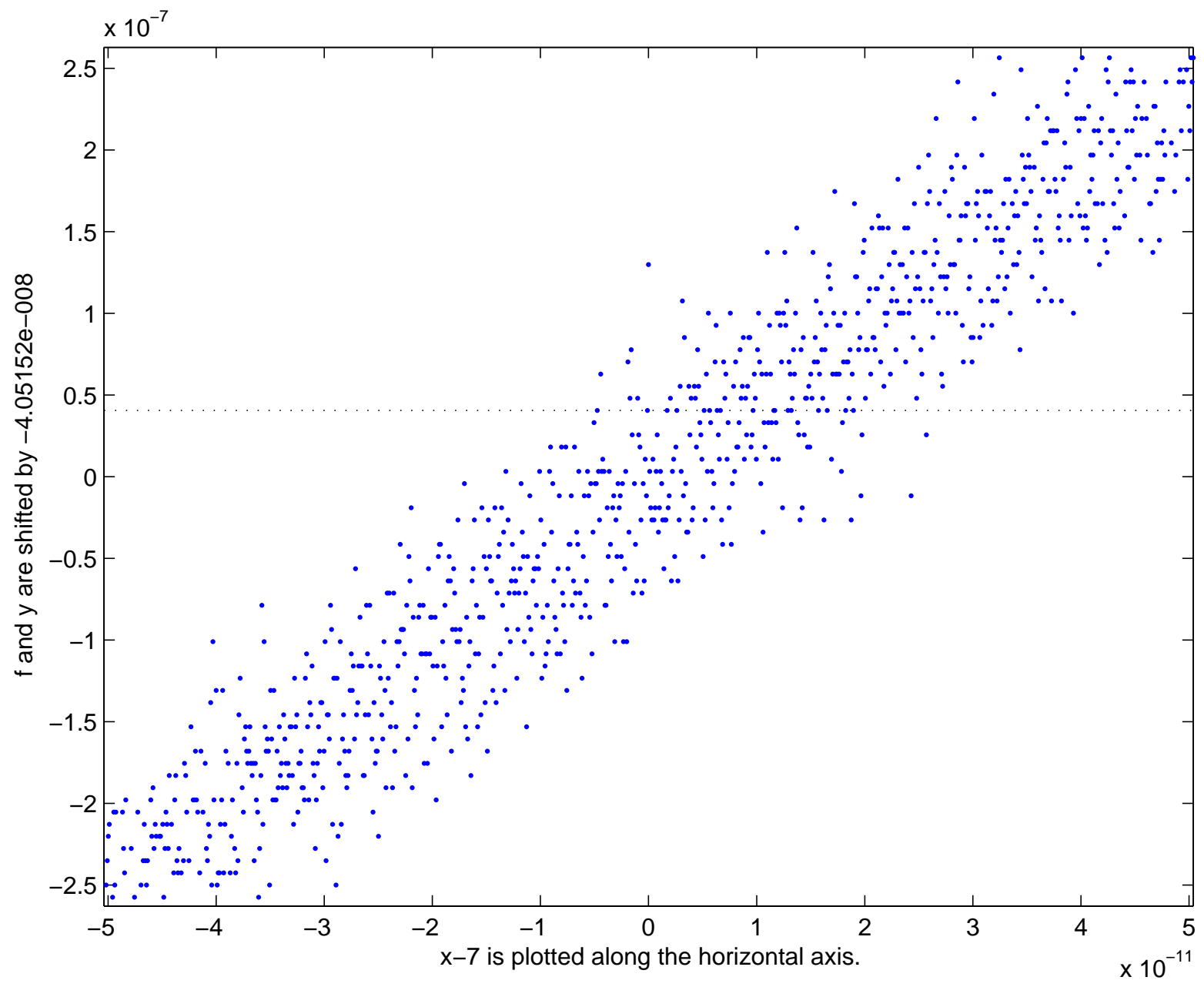

Graph of the function 'pol8' (blue) and of $y=0$ (black :).

Graph of the function 'pol8' (blue) and of $y=0$ (black :).

Evaluatiefouten

Voorbeeld. Beschouw $f(x) \equiv -x(x-1)(x-2)\cdots(x-8)$.
Hoe groot is de evaluatie fout in $f(7)$?

Schrijf uit als machten van x :

$$f(x) = a_1x^9 + a_2x^8 + a_3x^7 + \dots + a_9x + a_{10},$$

waarbij $a = [-1, 36, -546, 4536, -22449, 67284, -118124, 109584, -40320, 0]$.

We zoomen in rond $x = 7$

Evaluëren van f in x levert $f(x) + \xi g(x)$

met $g(x) = 18|a_1||x|^9 + 17|a_2||x|^8 + \dots + 3|a_9||x| + |a_{10}|$.

In $x = 7$ is $g(x) = 2.4 \cdot 10^{10}$.

Evaluatiefouten

Voorbeeld. Beschouw $f(x) \equiv -x(x-1)(x-2)\cdots(x-8)$.
Hoe groot is de evaluatie fout in $f(7)$?

Schrijf uit als machten van x :

$$f(x) = a_1x^9 + a_2x^8 + a_3x^7 + \dots + a_9x + a_{10},$$

waarbij $a = [-1, 36, -546, 4536, -22449, 67284, -118124, 109584, -40320, 0]$.

We zoomen in rond $x = 7$

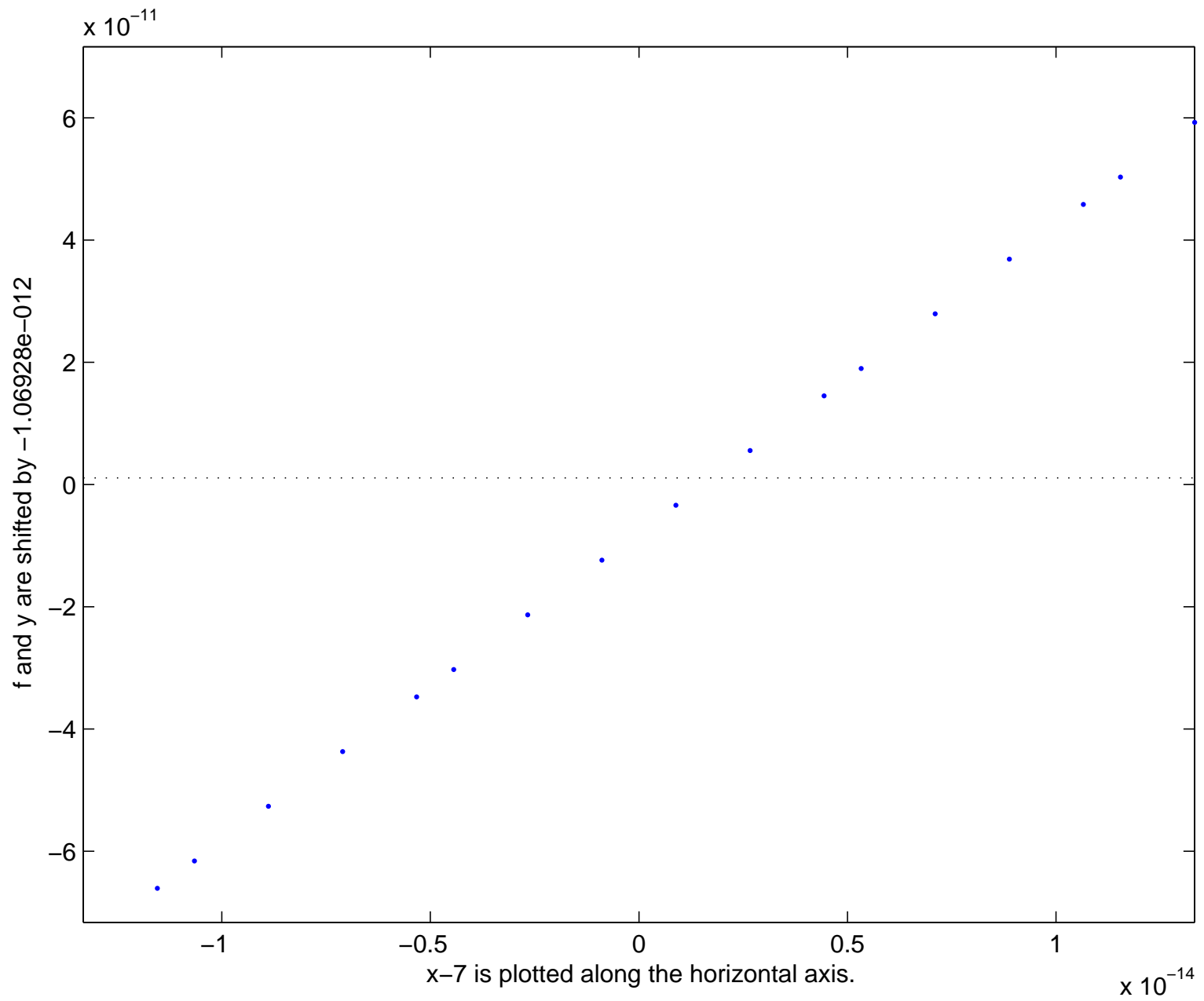
Evaluëren van f in x levert $f(x) + \xi g(x)$

met $g(x) = 18|a_1||x|^9 + 17|a_2||x|^8 + \dots + 3|a_9||x| + |a_{10}|$.

In $x = 7$ is $g(x) = 2.4 \cdot 10^{10}$.

Andere manier van evalueren: volgens

$$f(x) \equiv -x(x-1)(x-2)\cdots(x-8).$$

Approximatiefouten

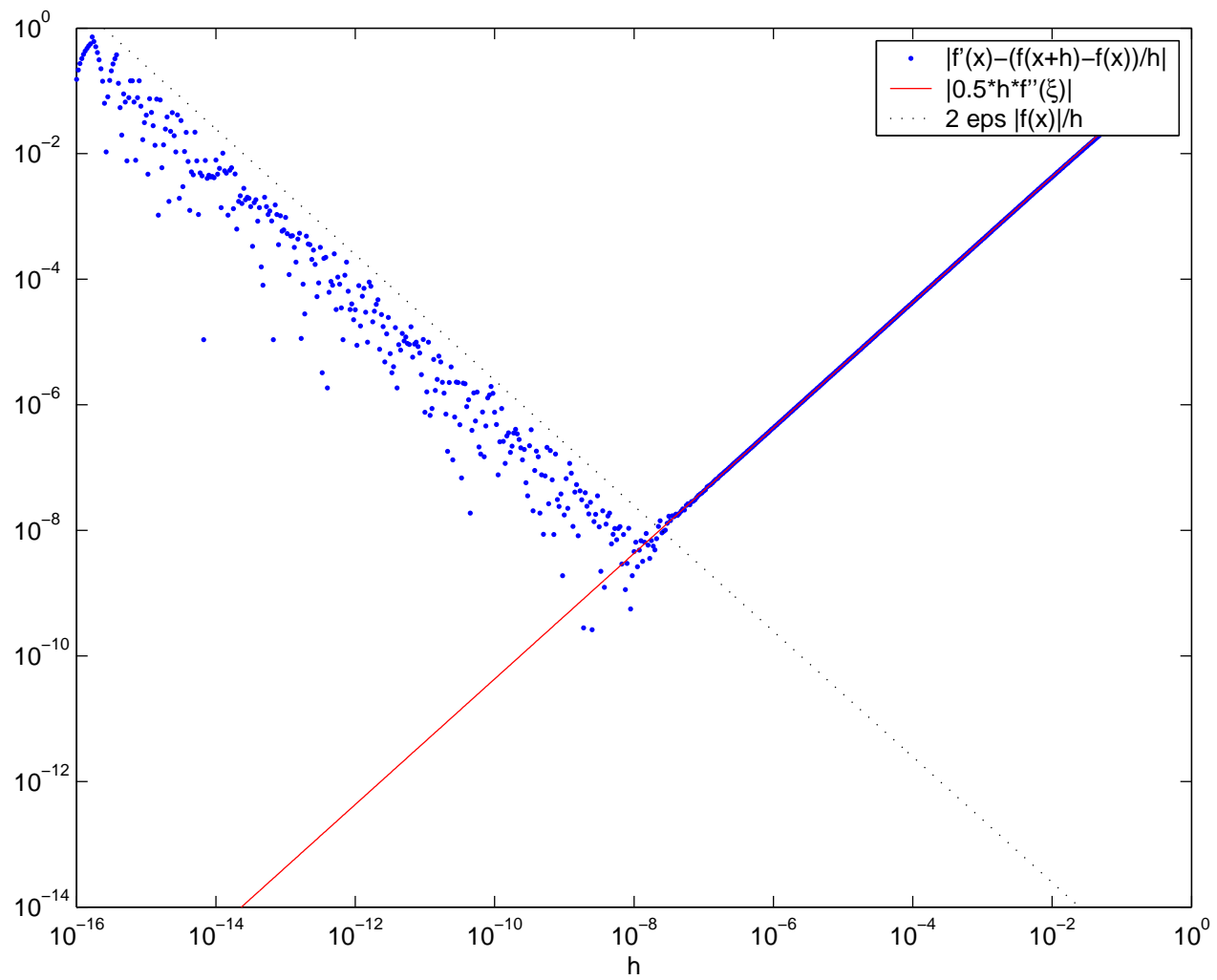
Approximatiefouten (ook wel benaderingsfouten genoemd) hebben een structuur. Die kan je uitbuiten.

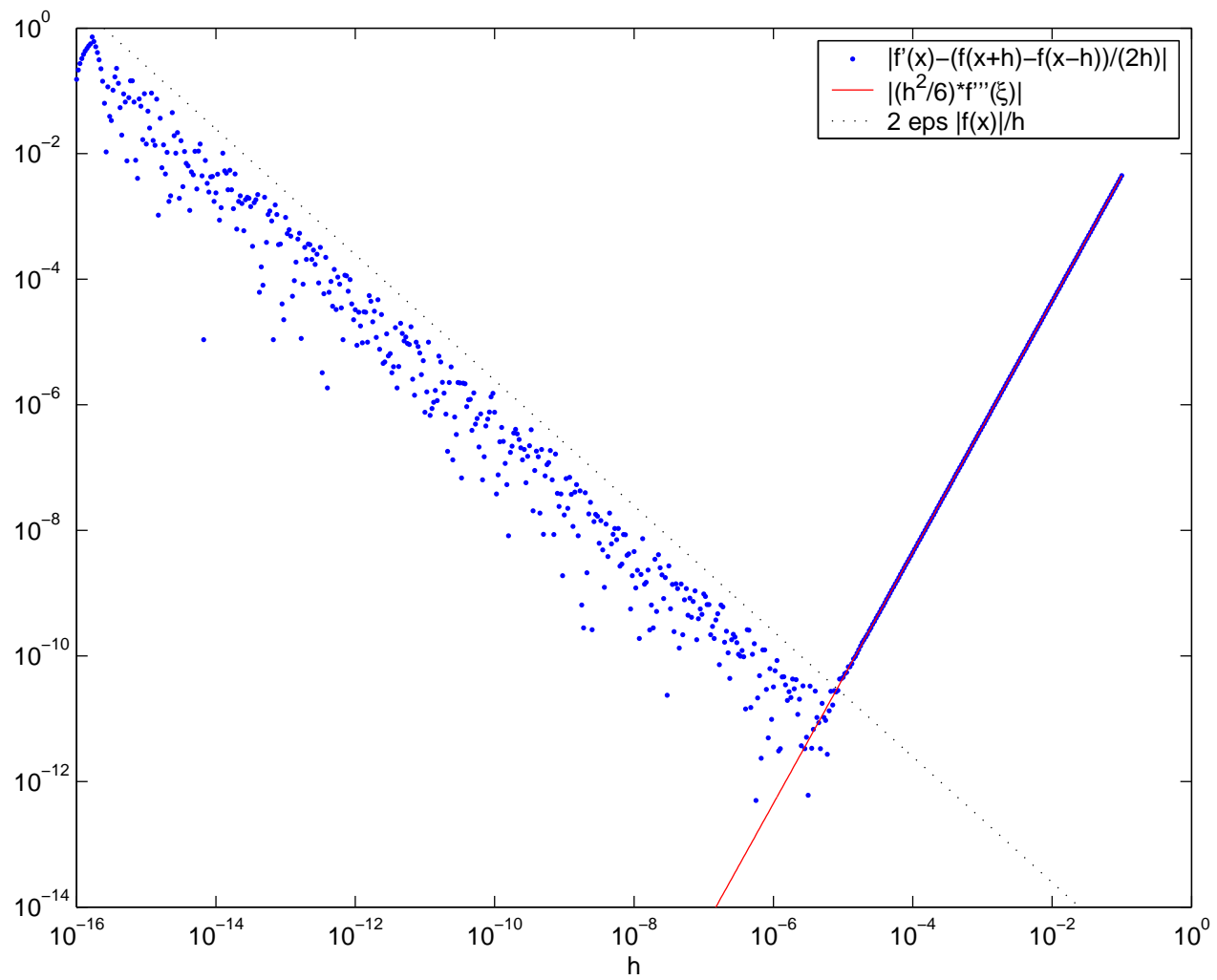
Voorbeeld. Als f voldoende glad is, dan zijn er c_i zodat

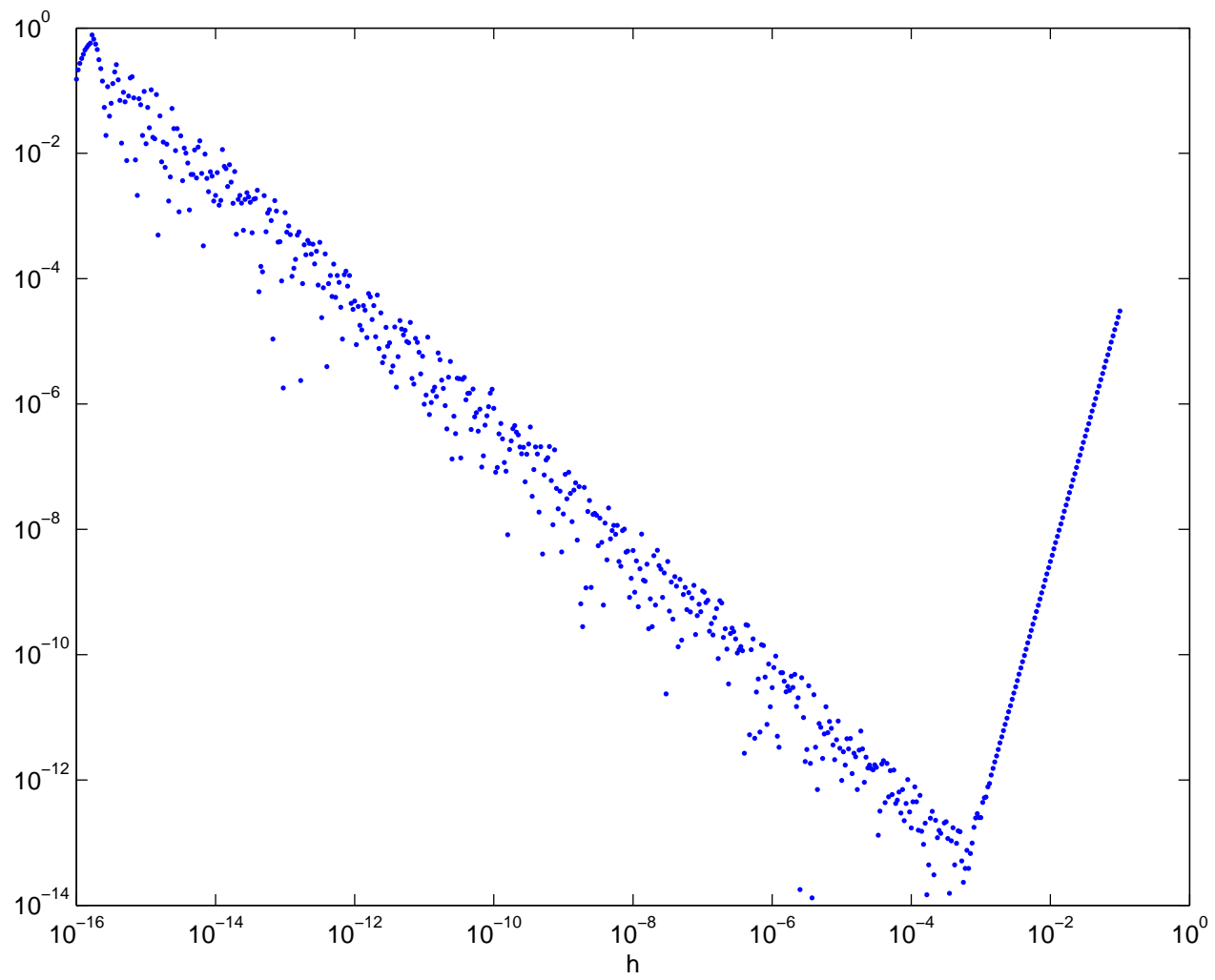
$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots \quad \text{voor } h \rightarrow 0.$$

Hierbij is

$$D_h(f)(x) \equiv \frac{f(x+h) - f(x)}{h} \quad \text{voor } h > 0$$

Differentieer f in x met stapgrootte $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{4}h, \dots$

1.26289613	1.26246670	1.26246715
1.26268175	1.26246704	1.26246715
1.26257448	1.26246712	1.26246715
1.26252082	1.26246714	1.26246715
1.26249399	1.26246715	1.26246715

Differentieer f in x met stapgrootte $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{4}h, \dots$

1.26289613	1.26246670	1.26246715
1.26268175	1.26246704	1.26246715
1.26257448	1.26246712	1.26246715
1.26252082	1.26246714	1.26246715
1.26249399	1.26246715	1.26246715
-0.0002144	3.346e-007	1.434e-013
-0.0001073	8.365e-008	-7.394e-014
-5.366e-005	2.091e-008	4.07e-013
-2.683e-005	5.227e-009	-1.036e-012

Differentieer f in x met stapgrootte $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{4}h, \dots$

1.26289613	1.26246670	1.26246715
1.26268175	1.26246704	1.26246715
1.26257448	1.26246712	1.26246715
1.26252082	1.26246714	1.26246715
1.26249399	1.26246715	1.26246715
-0.0002144	3.346e-007	1.434e-013
-0.0001073	8.365e-008	-7.394e-014
-5.366e-005	2.091e-008	4.07e-013
-2.683e-005	5.227e-009	-1.036e-012

1.998	4	-1.94
1.999	4	-0.1817
2	4.001	-0.3928

Als f voldoende glad

$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$$

Schrijf $I \equiv f'(x)$ en $D(h) = D_h(f)(x)$.

Als h 1) voldoende klein (zodat $c_2h^2 \ll c_1h$) en (*)
2) niet te klein (rekenfouten spelen geen rol)

dan $I - D(h) \approx c_1h$ en

$$I - D(\frac{1}{2}h) \approx D(\frac{1}{2}h) - D(h)$$

Als f voldoende glad

$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$$

Schrijf $I \equiv f'(x)$ en $D(h) = D_h(f)(x)$.

Als h 1) voldoende klein (zodat $c_2h^2 \ll c_1h$) en (*)
2) niet te klein (rekenfouten spelen geen rol)

dan $I - D(h) \approx c_1h$ en

$$I - D(\tfrac{1}{2}h) \approx D(\tfrac{1}{2}h) - D(h)$$

Dus $I \approx D(\tfrac{1}{2}h) + (D(\tfrac{1}{2}h) - D(h))$.

Is

$$T(h) \equiv 2D(\tfrac{1}{2}h) - D(h)$$

beter dan $D(\tfrac{1}{2}h)$?

Als f voldoende glad

$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$$

Schrijf $I \equiv f'(x)$ en $D(h) = D_h(f)(x)$.

Als h 1) voldoende klein (zodat $c_2h^2 \ll c_1h$) en (*)
2) niet te klein (rekenfouten spelen geen rol)

dan $I - D(h) \approx c_1h$ en

$$I - D(\frac{1}{2}h) \approx D(\frac{1}{2}h) - D(h)$$

Dus $I \approx D(\frac{1}{2}h) + (D(\frac{1}{2}h) - D(h))$.

Is

$$T(h) \equiv 2D(\frac{1}{2}h) - D(h)$$

beter dan $D(\frac{1}{2}h)$?

$$\begin{aligned} I - T(h) &= 2(I - D(\frac{1}{2}h)) - (I - D(h)) \\ &= 2(c_1\frac{1}{2}h + c_2\frac{1}{4}h^2 + \dots) - (c_1h + c_2h^2 + \dots) \\ &= -\frac{1}{2}c_2h^2 - \frac{3}{4}c_3h^3 - \dots = c'_2h^2 + c'_3h^3 + \dots \end{aligned}$$

Als f voldoende glad

$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$$

Schrijf $I \equiv f'(x)$ en $D(h) = D_h(f)(x)$.

Als h 1) voldoende klein (zodat $c_2h^2 \ll c_1h$) en (*)
2) niet te klein (rekenfouten spelen geen rol)

dan $I - D(h) \approx c_1h$ en

$$I - D(\frac{1}{2}h) \approx D(\frac{1}{2}h) - D(h)$$

$$V(h) \equiv \frac{D(\frac{1}{2}h) - D(h)}{D(\frac{1}{4}h) - D(\frac{1}{2}h)} \approx 2$$

$$V(h) = \frac{(I - D(h)) - (I - D(\frac{1}{2}h))}{(I - D(\frac{1}{2}h)) - (I - D(\frac{1}{4}h))} \approx \frac{c_1h - c_1\frac{1}{2}h}{c_1\frac{1}{2}h - c_1\frac{1}{4}h} = 2 \frac{1 - \frac{1}{2}}{1 - \frac{1}{4}} = 2.$$

Als f voldoende glad

$$f'(x) - D_h(f)(x) = c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$$

Schrijf $I \equiv f'(x)$ en $D(h) = D_h(f)(x)$.

Als h 1) voldoende klein (zodat $c_2h^2 \ll c_1h$) en (*)
2) niet te klein (rekenfouten spelen geen rol)

dan $I - D(h) \approx c_1h$ en

$$I - D(\tfrac{1}{2}h) \approx D(\tfrac{1}{2}h) - D(h)$$

$$V(h) \equiv \frac{D(\tfrac{1}{2}h) - D(h)}{D(\tfrac{1}{4}h) - D(\tfrac{1}{2}h)} \approx 2$$

Als $V(h) \approx 2$ (en $V(\tfrac{1}{2}h) \approx 2, \dots$)

dan hebben we er **vertrouwen** in dat (*) geldt.

Approximatiefouten

Approximatiefouten (ook wel benaderingsfouten genoemd) hebben een structuur. Die kan je uitbuiten.

Voorbeeld. Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

voor 'n grootte I en 'n benadering $D(h)$.

Voor verschillende $h > 0$ kunnen we $D(h)$ uit rekenen en die resultaten willen we gebruiken om I te bepalen.

Approximatiefouten

Approximatiefouten (ook wel benaderingsfouten genoemd) hebben een structuur. Die kan je uitbuiten.

Voorbeeld. Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

voor 'n grootheid I en 'n benadering $D(h)$.

Opmerking. Ook bruikbaar als $D(h)$ niet voor alle $h > 0$ gedefinieerd is.

Voorbeeld. Met $h = \frac{1}{n}$, voor $n \in \mathbb{N}$, is $D(h)$ de omtrek van een n -zijdige regelmatige ingeschreven veelhoek van een cirkel met diameter 1. (Opgave 19).

Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

h voldoende klein: $I - D(h) \approx ch^p$, $I - D(\frac{1}{2}h) \approx (\frac{1}{2})^p ch^p$

$$I - D(\frac{1}{2}h) \approx \frac{1}{2^p - 1} [D(\frac{1}{2}h) - D(h)]$$

Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

h voldoende klein: $I - D(h) \approx ch^p$, $I - D(\frac{1}{2}h) \approx (\frac{1}{2})^p ch^p$

$$I - D(\frac{1}{2}h) \approx \frac{1}{2^p - 1} [D(\frac{1}{2}h) - D(h)]$$

Dus $I \approx D(\frac{1}{2}h) + \frac{1}{2^p - 1} [D(\frac{1}{2}h) - D(h)] = \frac{1}{2^p - 1} [2^p D(\frac{1}{2}h) - D(h)]$.

Is $T(h) \equiv \frac{1}{2^p - 1} [2^p D(\frac{1}{2}h) - D(h)]$ beter dan $D(\frac{1}{2}h)$?

$$\begin{aligned} I - T(h) &= \frac{1}{2^p - 1} [2^p (I - D(\frac{1}{2}h)) - (I - D(h))] \\ &= \frac{1}{2^p - 1} \left[\left(\frac{2^p}{2^q} - 1 \right) h^q + \dots \right] \\ &= d' h^q + \dots \end{aligned}$$

Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

h voldoende klein: $I - D(h) \approx ch^p$, $I - D(\frac{1}{2}h) \approx (\frac{1}{2})^p ch^p$

$$V(h) \equiv \frac{D(\frac{1}{2}h) - D(h)}{D(\frac{1}{4}h) - D(\frac{1}{2}h)} \approx \frac{ch^p - c(\frac{1}{2})^p h^p}{c(\frac{1}{2})^p h^p - c(\frac{1}{4})^p h^p} = 2^p$$

Als $V(h) \approx 2^p$ (en $V(\frac{1}{2}h) \approx 2^p, \dots$)

dan vertrouwen we er op dat

- h voldoende klein is zo dat $|dh^q + \dots| \ll ch^p$,
- maar niet zo klein dat rekenfouten domineren.

$V(h)$ noemen we het **vertrouwensgetal**.

Stel voor $p, q \in \mathbb{R}$, $0 < p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

h voldoende klein: $I - D(h) \approx ch^p$, $I - D(\frac{1}{2}h) \approx (\frac{1}{2})^p ch^p$

$$V(h) \equiv \frac{D(\frac{1}{2}h) - D(h)}{D(\frac{1}{4}h) - D(\frac{1}{2}h)} \approx \frac{ch^p - c(\frac{1}{2})^p h^p}{c(\frac{1}{2})^p h^p - c(\frac{1}{4})^p h^p} = 2^p$$

Als $V(h) \approx 2^p$ (en $V(\frac{1}{2}h) \approx 2^p, \dots$)

dan vertrouwen we er op dat

- h voldoende klein is zo dat $|dh^q + \dots| \ll ch^p$,
- maar niet zo klein dat rekenfouten domineren.

$V(h)$ noemen we het **vertrouwensgetal**.

Stel voor $p, q \in \mathbb{N}$, $p < q$,

$$I - D(h) = ch^p + dh^q + \dots$$

h voldoende klein: $I - D(h) \approx ch^p$, $I - D(\frac{1}{2}h) \approx (\frac{1}{2})^p ch^p$

$$V(h) \equiv \frac{D(\frac{1}{2}h) - D(h)}{D(\frac{1}{4}h) - D(\frac{1}{2}h)} \approx \frac{ch^p - c(\frac{1}{2})^p h^p}{c(\frac{1}{2})^p h^p - c(\frac{1}{4})^p h^p} = 2^p$$

Als $V(h) \approx 2^p$ (en $V(\frac{1}{2}h) \approx 2^p, \dots$)

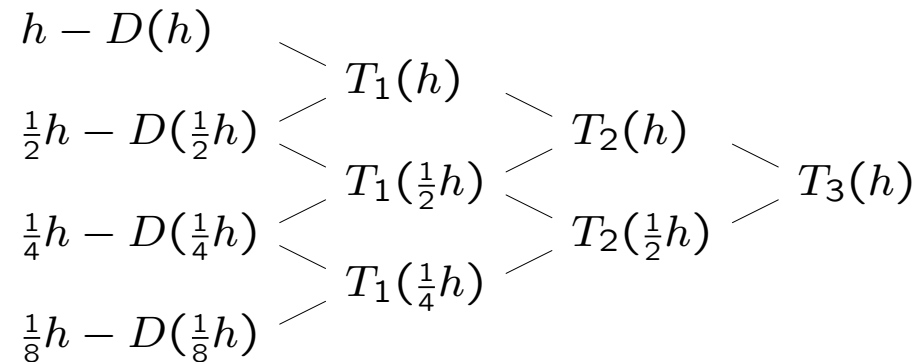
dan vertrouwen we er op dat

- h voldoende klein is zo dat $|dh^q + \dots| \ll ch^p$,
- maar niet zo klein dat rekenfouten domineren.

$V(h)$ noemen we het **vertrouwensgetal**.

Recursief toepassen (vervang $D(h)$ door $T(h)$, etc,..)
leidt tot het **Romberg schema**:

Romberg schema

Als in j -de kolom fout evenredig h^p (bereken de $V_j(h)$) dan

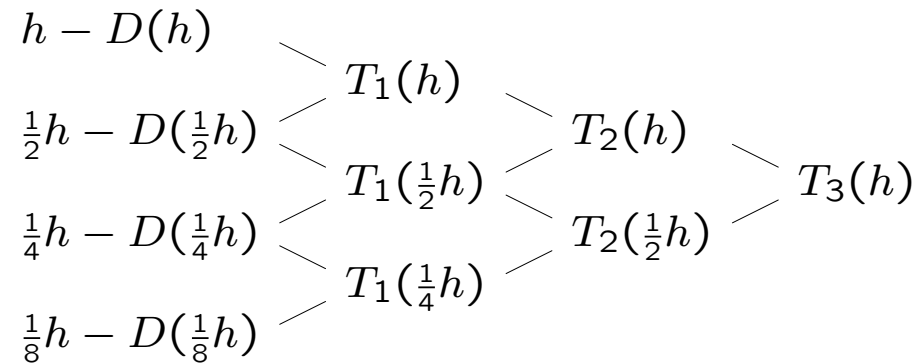
- schat fout $I - T_j(\frac{1}{2}h)$ volgens

$$\frac{1}{2^p - 1} [T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

- corrigeer volgens

$$T_{j+1}(h) = \frac{1}{2^p - 1} [2^p T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

Romberg schema

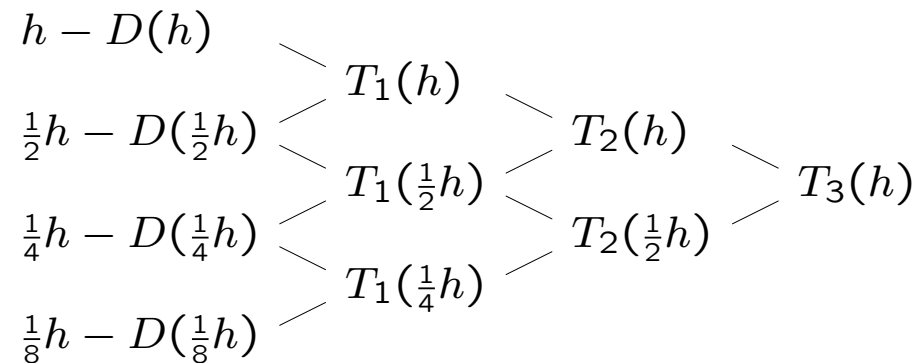
Als $I - D(h) = c_1 h + c_2 h^2 + c_3 h^3 + \dots$ ($c_j \neq 0 \quad \forall j$)

- schat fout $I - T_j(\frac{1}{2}h)$ volgens
$$\frac{1}{2^j - 1} [T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

- corrigeer volgens
$$T_{j+1}(h) = \frac{1}{2^j - 1} [2^j T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

dan in j -de kolom de fout evenredig h^j (bereken de $V_j(h)$)

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_2 h^2 + c_4 h^4 + c_6 h^6 + \dots$ ($c_{2j} \neq 0 \quad \forall j$)

- schat fout $I - T_j(\frac{1}{2}h)$ volgens

$$\frac{1}{4^j - 1} [T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

- corrigeer volgens

$$T_{j+1}(h) = \frac{1}{4^j - 1} [4^j T_j(\frac{1}{2}h) - T_j(h)]$$

dan in j -de kolom de fout evenredig h^{2j} (bereken de $V_j(h)$)

Romberg schema

Romberg schema is een interpolatie schema.

Ter herinnering. Als p_0 f interpoleert op (x_0, x_1, x_2)

p_1 f interpoleert op (x_1, x_2, x_3)

dan interpoleert p gedefinieerd door

$$p(x) \equiv \frac{x - x_3}{x_0 - x_3} p_0(x) + \frac{x - x_0}{x_3 - x_0} p_1(x)$$

f op (x_0, x_1, x_2, x_3) : $p(x) \approx f(x)$.

Romberg schema

Romberg schema is een interpolatie schema.

$$h_0 > h_1 > h_2 > h_3 > 0$$

Ter herinnering. Als p_0 $D(h)$ interpoleert op (h_0, h_1, h_2)

p_1 $D(h)$ interpoleert op (h_1, h_2, h_3)

dan interpoleert p gedefinieerd door

$$p(x) \equiv \frac{x - h_3}{h_0 - h_3} p_0(x) + \frac{x - h_0}{h_3 - h_0} p_1(x)$$

D op (h_0, h_1, h_2, h_3) : $p(h) \approx D(h)$.

In het bijzonder, $p(0) \approx D(0) = I$.

Merk op dat we hier willen **extrapoleren**:

immers 0 ligt niet tussen h_0, h_1, h_2, h_3 .

Romberg schema

Romberg schema is een interpolatie schema.

$$h_0 > h_1 > h_2 > h_3 > 0$$

Ter herinnering. Als p_0 $D(h)$ interpoleert op (h_0, h_1, h_2)

p_1 $D(h)$ interpoleert op (h_1, h_2, h_3)

dan interpoleert p gedefinieerd door

$$p(x) \equiv \frac{x - h_3}{h_0 - h_3} p_0(x) + \frac{x - h_0}{h_3 - h_0} p_1(x)$$

D op (h_0, h_1, h_2, h_3) en

$$\begin{aligned} p(0) &= \frac{-h_3}{h_0 - h_3} p_0(0) + \frac{-h_0}{h_3 - h_0} p_1(0) \\ &= \frac{1}{h_0 - h_3} [h_0 p_1(0) - h_3 p_0(0)] \end{aligned}$$

Romberg schema

Romberg schema is een interpolatie schema.

$$h_0 > h_1 > h_2 > h_3 > 0$$

Ter herinnering. Als p_0 $D(h)$ interpoleert op (h_0, h_1, h_2)

p_1 $D(h)$ interpoleert op (h_1, h_2, h_3)

dan interpoleert p gedefinieerd door

$$p(x) \equiv \frac{x - h_3}{h_0 - h_3} p_0(x) + \frac{x - h_0}{h_3 - h_0} p_1(x)$$

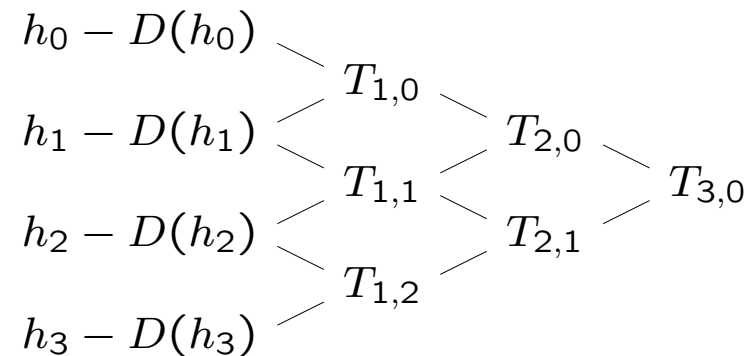
D op (h_0, h_1, h_2, h_3) en

$$\begin{aligned} p(0) &= \frac{-h_3}{h_0 - h_3} p_0(0) + \frac{-h_0}{h_3 - h_0} p_1(0) \\ &= \frac{1}{h_0 - h_3} [h_0 p_1(0) - h_3 p_0(0)] \end{aligned}$$

Fout: $I - p(0) = (-h_0)(-h_1)(-h_2)(-h_3) \frac{1}{4!} D^{(4)}(\xi)$

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_1 h + c_2 h^2 + c_3 h^3 + \dots$

- schat fout $I - T_{j,1}$ volgens

$$\frac{h_{j+1}}{h_0 - h_{j+1}} [T_{j,1} - T_{j,0}]$$

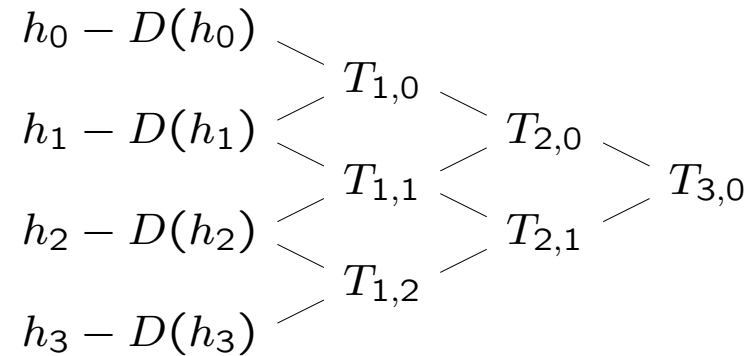
- corrigeer volgens

$$T_{j+1,0} = \frac{1}{h_0 - h_{j+1}} [h_0 T_{j,1} - h_{j+1} T_{j,0}]$$

$$I - T_{j,0} = (-h_0)(-h_1) \dots (-h_j) c_{j+1} + \mathcal{O}(h^{j+2})$$

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_2 h^2 + c_4 h^4 + c_6 h^6 + \dots$

- schat fout $I - T_{j,1}$ volgens

$$\frac{h_{j+1}^2}{h_0^2 - h_{j+1}^2} [T_{j,1} - T_{j,0}]$$

- corrigeer volgens

$$T_{j+1,0} = \frac{1}{h_0^2 - h_{j+1}^2} [h_0^2 T_{j,1} - h_{j+1}^2 T_{j,0}]$$

$$I - T_{j,0} = (-h_0^2)(-h_1^2) \dots (-h_j^2) c_{2j+2} + \mathcal{O}(h^{2j+2})$$

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_1h^2 + c_2h^4 + c_3h^6 + \dots$

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_1h^2 + c_2h^4 + c_3h^6 + \dots$

dan interpoleer

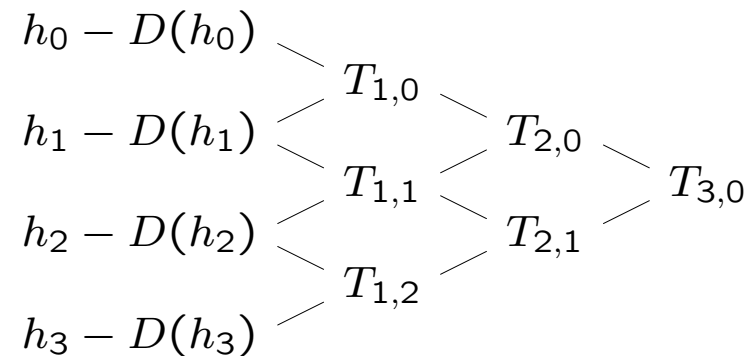
de functie $\widetilde{D}(h) \equiv c_1h + c_2h^2 + c_3h^3 + \dots$

op h_0^2, h_1^2, \dots

Dan $\widetilde{D}(h^2) = D(h)$ en op $\widetilde{D}(h)$ is het schema gebaseerd op $c_1h + c_2h^2 + \dots$ van toepassing.

Romberg schema

Als $I - D(h) = c_1 h + c_2 h^2 + c_3 h^3 + \dots$

- Hoe fout $I - T_{3,0}$ te schatten?
 - Gebruik $I - T_{j,0} = (-h_0)(-h_1) \dots (-h_j) c_{j+1} + \mathcal{O}(h^{j+2})$?
 c_j is (gewoonlijk) onbekend. Grootte $\mathcal{O}(h^{j+2})$ onbekend.
 - Voeg een rij vanuit een h_4 toe? Kan, maar is extra werk (en wellicht 'zit $T_{3,0}$ al in de afrondfouten')

Gewoonlijk $|I - T_{3,0}| \ll |I - T_{2,0}|$:

schat $|I - \tau_{3,0}|$ door $|I - \tau_{3,0}| \lesssim |T_{2,0} - T_{3,0}|$.

Romberg schema

Waarom andere rij h dan $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{4}h, \dots$?

Voorbeeld. $h, \alpha h, \alpha^2 h, \alpha^3 h, \dots$ met $\alpha \in (\frac{1}{2}, 1)$.

Voordeel: Voor dezelfde minimale $\alpha^q h$ ($> \frac{1}{2}^p h$ voor $p < q$) verder in het Romberg schema $T_{q,0}$. Gewoonlijk is $T_{q,0}$ (met $h_j = \alpha^j h$) nauwkeuriger dan $T_{p,0}$ (met $h_j = \frac{1}{2}^j h$). Het even nauwkeurig resultaat $T_{p,\ell}$ vereist een kleinere $h_{j+\ell} = (\frac{1}{2})^{j+\ell} h$ en kan aanleiding geven tot grotere effecten van afrondfouten.

Romberg schema

Waarom andere rij h dan $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{4}h, \dots$?

Voorbeeld. $h, \alpha h, \alpha^2 h, \alpha^3 h, \dots$ met $\alpha \in (\frac{1}{2}, 1)$.

Voordeel: Voor dezelfde minimale $\alpha^q h$ ($> \frac{1}{2}^p h$ voor $p < q$) verder in het Romberg schema $T_{q,0}$. Gewoonlijk is $T_{q,0}$ (met $h_j = \alpha^j h$) nauwkeuriger dan $T_{p,0}$ (met $h_j = \frac{1}{2}^p h$). Het even nauwkeurig resultaat $T_{p,\ell}$ vereist een kleinere $h_{j+\ell} = (\frac{1}{2})^{j+\ell} h$ en kan aanleiding geven tot grotere effecten van afrondfouten.

Voorbeeld. Bulirsch rij $h, \frac{1}{2}h, \frac{1}{3}h, \frac{1}{4}h, \frac{1}{6}h, \dots$

Voordeel: grotere efficiëntie bij numeriek integreren

Samenvatting

- Evaluatiefouten hebben **geen** duidelijke structuur. Een majorant kan relatief eenvoudig afgeleid worden.
- Approximatiefouten hebben een mooie structuur en die kan uitgebuit worden:
 - fouten kunnen ‘automatisch’ geschat worden
 - er kan ‘automatisch’ vastgesteld worden of deze schatting betrouwbaar is
 - benaderingen kunnen m.b.v. de geschatte fout gecorrigeerd worden
 - deze procedure kan recursief worden toegepast.